Saviesa

Déu dels pares i Senyor misericordiós,
que has fet l'univers amb la teva paraula.
Amb la teva saviesa has format l'home
perquè sotmeti les criatures que has portat a l'existència,
perquè governi el món amb santedat i justícia
i judiqui les causes amb rectitud de cor.

Dóna'm la Saviesa (...)
Jo sóc el teu servent, fill de la teva serventa,
home feble i de curta durada,
poc intel·ligent per a fer justícia i aplicar les lleis;
ja que, per molt madur que sigui un home,
si li manca el do de la Saviesa que ve de tu, el tindran per no res. (...)
Quin home podria conèixer els designis de Déu?
Qui podria saber què vol el Senyor?

(Sv 9)